

LAMBORGHINI URRACO (1970-1979)

Opis rodziny:

Oficjalna prezentacja mniejszego samochodu sportowego o nazwie Urraco P 250 odbyła się podczas Salonu Samochodowego w Turynie, jesienią 1970 roku, ale jego produkcja ruszyła dopiero dwa lata później.

Dwubryłowe nadwozie typu coupe zaprojektowała firma Bertone. W celu utrzymania niskiej przedniej części nadwozia zastosowano chowane reflektory. Wnętrze umożliwiało przewóz czterech osób i niewielkiego bagażu.

Zespół napędowy składający się z silnika w układzie V8 i pięciobiegowej mechanicznej skrzyni przekładniowej zabudowano poprzecznie między tylnymi siedzeniami a osią tylną.

Pojemność skokowa silnika zasilanego czterema gaźnikami wynosiła 2,5 dm³. Samochody eksportowane do USA (od 1974 roku) miały zmniejszoną moc silnika.

W 1974 roku wdrożono do produkcji dwie nowe wersje silnikowe, które nosiły oznaczenia P 200 oraz P 300. Liczby te wskazywały na pojemność skokową zastosowanego silnika. Pierwsza z nich przeznaczona była na rynek włoski, gdzie system podatkowy preferował samochody z silnikami o pojemności do 2,0 dm³. Druga wersja wyposażona w silnik o pojemności do 3,0 dm³ miała najwyższe osiągi.

Zakończenie produkcji samochodów Urraco nastąpiło w 1979 roku. Ogółem wykonano 791 sztuk, w tym 520 egzemplarzy modelu P 250.